

Konkursi VSS

От: Христо Христов <
Изпратено: 19 септември 2025 г. 16:14
До: konkursi@vss.justice.bg
Относно: Отговори на въпроси на БИПИ
Прикачени файлове: Отговори.docx

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
VCC-15354 1	19-09-2025

ДО

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ЗАЯВЛЕНИЕ

от ХРИСТО ТОТЕВ ХРИСТОВ, ЕГН _____

адрес за кореспонденция: гр. _____

телефон за връзка: _____

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Приложено Ви изпращам отговори на поставените ми въпроси от Български институт за правни инициативи (БИПИ).

Дата: 19.09.2025 г.

С уважение:

/Христо Христов

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
ВСС - 15354/	19-09-2025

ДО
СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ДО БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА
ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

О Т Г О В О Р И

от

Христо Тотев Христов

кандидат в откритата конкурсна процедура за заемане на длъжността административен ръководител-председател на Районен съд - Дряново на поставени въпроси от Български институт за правни инициативи (БИПИ)

1. Смятате ли, че следва да продължи реформата в съдебната власт след решението на КС от 26.07.2024 г относно промените в Конституцията на Република България, обн. в ДВ бр. 106 от 22.12.2023 г., и, ако да, в каква посока?

С посоченото решение на КС на Република България са обявени за противоконституционни част от разпоредбите в Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България, обн. в ДВ бр.106/22.12.2023 г., включително и на по-голямата част от касаещите промените в глава Шеста „Съдебна власт“. Отмяната им обаче не прегражда възможността за реформи в съдебната власт. За да се извършват промени в такава чувствителна област е необходимо на първо място точно да се установят и дефинират проблемите, да се набележат мерките и последователността на налагането им, и да се направи задълбочена оценка на въздействието им, т.к. последиците касаят основни функции на държавата, а именно правораздавателната, обвинителната и разследващата, пряко относими към налагането и утвърждаването на правовия ред.

2. Проблемът с неравномерната натовареност е повсеместен и все още не е намерена формулата, чрез която да се постигне баланс между отделните съдебни райони. Какви са Вашите виждания за въвеждане на инструменти (от нормативен и организационен характер) за постигане на по равномерна натовареност между органите на съдебната власт и отделните магистрати.

По отношение на районните съдилища значима крачка беше направена с въвеждането на централизираното разпределение на заповедните производства, което на практика извади от разглеждане в най-натоварените съдилища тези производства (с изключение на образуваните по три от текстовете на чл. 417, ал. 1 от ГПК). Крачка в тази насока беше и предходната промяна на местните подсъдности на потребителските иски и на тези за обезщетение по Кодекса на застраховането. Цялостно решаване на проблема за изравняване натовареността

на съдилищата в отделните съдебни райони, според мен обаче, може да бъде постигнато с прекрояването на съдебната карта, което е неизбежно с оглед промяната на броя на населението в отделните населени места на Р България.

3. Една от широко дискутираните теми в съдийските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата, а не само на т.нар. „трима големи“?

Съдилищата са във функционална йерархична зависимост – по високите инстанции извършват проверка на актовете на съдилищата от по-ниските нива и разглеждат дела с по-висока фактическа и правна сложност. Следователно отговорностите в по-високите нива са по-големи, което следва да намира отражение и във възнаграждението на съдиите в тях. Към настоящия момент законово са регламентирани възнагражденията на магистратите на най-високо ниво (председателите на ВКС и ВАС, главният прокурор и директорът на Националната следствена служба) и на най-ниското ниво (за съдийска, прокурорска и следователска длъжност) - чл. 218, ал. 1 и ал. 2 ЗСВ. Последната алинея на чл. 218 от ЗСВ определя, че за останалите длъжности в органите на съдебната власт възнагражденията се определят от пленума на Висшия съдебен съвет. Считам, че би било удачно да бъде разписана законова методика за определяне на възнагражденията и на останалите длъжности, така както е направено в първите две алинеи на чл. 218 от ЗСВ.

4. От юли месец 2025 г. влязоха в сила промени в ЗМ и ГПК, въвеждащи задължителна информационна среща за процедура по медиация по някои видове граждански и търговски дела. Какво е мнението Ви за прилагането/използването на процедура по медиация в рамките на висящ съдебен процес?

Считам че медиацията, като извънсъдебен способ за разрешаване на спорове, е от значение на първо място за страните, с оглед непосредствената помощ която биха получили относно постигане на споразумение. Не е без значение и фактът, че ефективното ѝ прилагане би довела до намаляване на натовареността на съдиите.

5. През 2016 г. в ЗСВ бяха приети промени, които закрепиха законово определени параметри на съдийското самоуправление. Какво е Вашето мнение за приложението им на практика за времето на действието им? Как се реализира съдийското самоуправление в съда, в който правораздавате? Има ли необходимост от разширяване и в каква посока?

Тези промени разшириха значително правомощията на общото събрание на съда. Едновременно с това те не дават отговор на въпроса как следва да бъде процедирано когато общото събрание не ги осъществява. Например предвиденото правомощие да определя броя и съставите на отделенията, ако има такива, както и тяхната специализация по материя. От обобщените

статистически таблици на дейността на съдилищата е видно, че в ред съдилища натовареността между наказателните и гражданските съдии е значително отличаваща се.

6. Вече няма общ Кодекс за етично поведение на българските магистрати. Смятате ли, че това беше по-доброто решение или кодексът трябваше да остане единен?

С оглед спецификите в дейността на съдиите и на прокурорите и следователите, считам, че имаше основание за обособяването на етичните стандарти в два кодекса за етично поведение.

7. Смятате ли, че Висш съдебен съвет, който е с изтекъл мандат вече повече от две години е легитимен да реализира кадрова политика по отношение на избор на административни ръководители в органите на съдебната власт (и извън „тримата големи“), особено и след решението на СЕС от 30.04.2025 г?

От една страна мандатността е основополагащ принцип при функциониране на всички държавни органи. От друга страна, като резултат на неизпълнението на задължението на ВСС относно избор на административни ръководители в органите на съдебна власт, може да се получи ситуация, при която те да функционират в продължителен период без титуляри, което едва ли ще доведе до подобряване на дейността им.

8. През 2013 г. участвате в конкурса за председател на РС - Дряново, но кандидатурата Ви не печели достатъчно гласове. Какво Ви мотивира да кандидатствате отново за същата позиция?

За посочения период съм придобил допълнителен професионален опит и като граждански съдия, който в съвкупността с придобития преди това такъв като наказателен съдия, на други юридически и неюридически позиции, считам, че би бил полезен в работата ми като административен ръководител.

9. На стр. 10 от концепцията Ви сочите, че е необходима взаимозаменяемост на съдебните служители. Каква организация бихте предложили тази връзка?

Организацията на работата в съда е в рамките на щатното разписание и задълженията на служителите съгласно Правилника за администрацията в съдилищата. Необходимостта от взаимозаменяемостта им възниква при отсъствието на някой от служителите, когато неговите функции следва да бъдат поети от друг, или когато има значително увеличение на някой вид дейност. Например, в настоящият момент в слабо натоварените съдилища има значително увеличение на деловодната дейност във връзка с големия обем постъпващи заповедни производства, което изисква работата по този вид дела да бъде осъществявана и от съдебните секретари, а по възможност и от други служители - например и от съдебния архивар.

10. На стр. 14 от концепцията Ви залагате като мярка „балансирано участие в медиите“ и допълвате, че „очакванията към съда да свърши несвойствени нему функции са една от причините за недоверието в него“. Бихте ли дали повече конкретика кои несвойствени функции визирате?

Под „балансирано участие в медиите“ съм имал предвид, че от една страна административният ръководител е необходимо да поддържа връзка с обществеността чрез средствата за масова информация, като дава отговор на обществено значимите въпроси, касаещи дейността на съда. От друга страна обаче следва да не коментира неприключили производства и да спазва забраните, поставени от Закона за защита на личните данни.

Относно втората част от въпроса, имал съм предвид, че следва да бъде разясняван начина по който функционира съдът, например че съдът служебно не разрешава проблеми, а следва да бъде сезиран по законоустановения ред и в установения срок, относно конкретен спор. Или, че съдът няма служебно да събере доказателства по облигационен иск, а страната която претендира защита на правата си по него следва да ги представи, защото в противен случай не само няма да получи „правосъдие“, но може да получи и задължение за заплащане на разноските на насрещната страна.

С уважение:

/Христо Христов/